

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 5Co/332/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1512224037
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Milan Chalupka
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2014:1512224037.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s.r.o., IČO: 35 807 598, so sídlom v Bratislave, Pribinova č. 25, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Grösslingova č. 4, proti odporcovi: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Bratislava, Župné námestie č. 13, o náhradu škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava V zo dňa 23. januára 2014, č. k. 6C/177/2012-61, v časti rozhodnutia o návrhu na prerušenie konania, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania vedeného na Ústavnom súde SR o ústavnej sťažnosti, predmetom ktorej je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Súčasne predmetným uznesením súd zamietol návrh odporcu na spojenie vecí vedených v súdnom oddelení 6C s totožnými účastníkmi konania.

Návrhom na začatie konania, súdu doručeným dňa 27.09.2012, sa navrhovateľ voči odporcovi domáha náhrady škody titulom nesprávneho úradného postupu.

Podaním doručeným súdu dňa 23.09.2013 navrhovateľ žiadal predmetné konanie prerušiť až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o sťažnosti navrhovateľa, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva navrhovateľa na zákonného sudcu a práva na nestranný súd. Navrhovateľ podal ústavnú sťažnosť z dôvodu, že sa nestotožnil s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Bratislava V nie sú vylúčení z prejednávania predmetnej veci.

Súd prvého stupňa napadnuté rozhodnutie odôvodnil tým, že podanie ústavnej sťažnosti proti právoplatným uzneseniam Krajského súdu v Bratislave nie je dôvodom na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O.s.p., ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p. a nepredstavuje zákonnú prekážku pre prejednanie danej veci. Ústavný súd SR nemožno považovať za taký súdny orgán, ktorému by mohla byť vec postúpená podľa § 105 ods. 2 O.s.p. Tam, kde to zákonodarca považoval za vlnhodné a účelné, vzťah všeobecných súdov a ústavného súdu jednoznačne upravil (§ 109 ods. 1 písm. b) O.s.p.). Súd konanie preruší podľa § 109 ods. 1 písm. b) veta druhá O.s.p. iba vtedy, ak súd dospel k záveru, že všeobecne záväzný predpis, ktorý sa veci týka, je v rozpore s Ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je SR viazaná (§ 125 ods. 1 písm. a) ústavy), a nie ak k takémuto záveru dospel niektorý z účastníkov konania.

V ďalšom prvostupňový súd uviedol, že podanie ústavnej sťažnosti jedného z účastníkov sporového konania nie je zákonnou prekážkou postupu konania. Prekážky postupu konania, pre ktoré súd konanie preruší sú explicitne vymedzené v ust. § 107 až 110 O.s.p. Poukázal tiež na uznesenie Ústavného súdu SR zo dňa 26.09.2013, sp. zn. II. ÚS 460/2013-10, z ktorého zistil, že sťažnosti navrhovateľa boli Ústavným súdom SR odmietnuté pre nedostatok právomoci. S tvrdeniami navrhovateľa o potrebe prerušenia konania sa preto vôbec nestotožnil.

Proti uvedenému uzneseniu, v časti zamietnutia návrhu na prerušenie konania, podal navrhovateľ v zákonnej lehote odvolanie, v ktorom namietal naplnenie odvolacích dôvodov uvedených v § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) a § 221 ods. 1 písm. h) O.s.p., pre ktoré žiadal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zrušiť a vec mu vrátiť opätovné prejednanie. Napadnuté uznesenie označil za arbitrárne, nepreskúmateľné a ústavne neakceptovateľné, nakoľko konajúci súd v ňom neodôvodnil, prečo podľa jeho názoru neboli vo veci splnené podmienky na prerušenie konania. Uviedol, že zohľadnenie časového aspektu pri posudzovaní procesného návrhu účastníka konania podľa neho predstavuje nedôslednú diskrimináciu účastníka pri uplatňovaní práva na súdnu ochranu (č.l. 14 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd). Opakovane tiež poukázal na ust. § 15 O.s.p. a skutočnosť, že rozhodnutie krajského súdu o vznesenej námietke zaujatosti je podľa neho v rozpore s ustálenou rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu SR a Európskeho súdu pre ľudské práva v skutkovo a právne totožných veciach, na ktoré v odvolaní poukázal. Vyslovil názor, že výsledkom podanej ústavnej sťažnosti bude zrušenie uvedeného rozhodnutia krajského súdu, a preto konanie malo byť prerušené.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

V predmetnej veci navrhovateľ navrhoval prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti navrhovateľa vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením krajského súdu, podľa ktorého sudcovia Okresného súdu Bratislava V nie sú vylúčení z prejednávania danej veci. Odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi prvostupňového súdu, ktorý konštatoval, že vo veci nie sú dané obligatórne ani fakultatívne dôvody na prerušenie konania a svoje závery aj riadne a presvedčivo odôvodnil.

Podanie ústavnej sťažnosti účastníkom konania nezakladá obligatórnu prekážku v konaní, pre ktorú by súd musel konanie podľa § 109 ods. 1 O.s.p. prerušiť a v prejednávanej veci odvolací súd nezohľadil ani dôvod na fakultatívne prerušenie konania podľa § 109 ods. 2 písm. c) O.s.p, nakoľko otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca môže preskúmať len súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, a nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorý namietá porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. V danej veci o vznesenej námietke zaujatosti zákonného sudcu bolo už právoplatne rozhodnuté nadriadeným orgánom po postupe podľa § 16 ods. 1 O.s.p. a z procesného hľadiska nie je daná žiadna prekážka pre pokračovanie v konaní.

Neprehliadnuteľnou je aj skutočnosť, že už v čase podania návrhu na prerušenie konania bolo o predmetnej ústavnej sťažnosti navrhovateľa rozhodnuté, a to uznesením Ústavného súdu SR zo dňa 10. 09. 2013, sp. zn. III. ÚS 424/2013-11, ktorým bola jeho sťažnosť spolu s inými odmietnutá pre nedostatok právomoci. Návrh na prerušenie konania bol preto aj z tohto hľadiska už v čase jeho podania bezpredmetným.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa ako vecne správne podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.